

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในยุคปัจจุบัน มีปัญหาจริยธรรมเป็นอย่างมากทั้งที่เกิดขึ้นกับผู้ใหญ่และปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนของชาติ ซึ่งปัญหานั้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติคือศีลธรรมและจริยธรรมเสื่อมโทรม เป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าสกัดกั้นการพัฒนาใดๆ ที่พึงมีขึ้นประการหนึ่ง สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เปลี่ยนแปลงไปเร็วมากทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นเป็นที่สนใจก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับ “วัยรุ่น” หรือ “เยาวชน” เพราะเยาวชนเป็นชุมกกำลังสำคัญของประเทศชาติ อีกทั้งวัยรุ่นเองละทิ้งศีลธรรมและวัฒนธรรมมากขึ้น ความประพฤติและแสดงออกของวัยรุ่นขัดต่อศีลธรรมและจริยธรรมอันดีงามของชาติ ตลอดไปถึงการประพฤติเสียหายและฝ่าฝืนระเบียบวินัยของโรงเรียน โดยทั่วไปนั้นพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นที่น่าสนใจอย่างมากของพ่อแม่ ครู อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมสั่งสอน ด้วยเหตุที่วัยรุ่นเป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลง ในด้านความเจริญเติบโตทั้งในร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เด็กวัยนี้จึงมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวมากกว่าเด็กอื่นๆ

ศีลธรรมในปัจจุบันเสื่อมลงมากกว่าในอดีต และเยาวชนในสมัยนี้ก็ด้อยจริยธรรมและคุณธรรมมากกว่าสมัยก่อน หรือแม้กระทั่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นแหล่งอบรมจริยธรรมโดยตรงก็ปรากฏว่ามีปัญหาในด้านการปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เยาวชนเช่นกัน^๑ สภาวะสังคมปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาการระบบข้อมูลสารสนเทศ และการสื่อสารในยุคไร้พรมแดน ทำให้มนุษย์สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้จากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ วิซีดี ตลอดจนการค้นหาข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต รวมไปถึงการรับวัฒนธรรมของชาวต่างชาติที่เข้ามาสู่ประเทศไทย เป็นแรงกดดันให้บุคคลต้องดิ้นรนต่อสู้ทำให้เกิดความเห็นแก่ตัว อิจฉาริษยา เอาเปรียบ ขาดความเป็นระเบียบวินัย ขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ขาดความเมตตากรุณา และเกิดปัญหาตามมามากมายทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ใหญ่ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนของชาติ ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะพบเห็นได้ตามข่าวต่างๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์ประจำวันและการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย ได้มีการกล่าวถึงสาเหตุของ

^๑ รัชชัย ชัยจริยากุล, การศึกษาคุณสมบัติของค่านิยมพื้นฐานทางจริยธรรมของคนไทย, *ครุศาสตร์ปริทัศน์*, ปีที่ ๑๑, (ธันวาคม ๒๕๒๙) : ๖๒.

ความเสื่อมโทรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน พบว่ามี ๑๒ ประการ^๒ คือ ๑) สภาพแวดล้อมทางสังคมที่ยั่วยุให้กระทำชั่ว ๒) การอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ดี และตัวแบบที่เลวทางสื่อมวลชน ๓) ผู้คนหันเหออกจากคำสอนของศาสนา ๔) ผู้คนกระทำผิดอาชญากรรมมาก ๕) ผู้คนเห็นแก่ตัว ๖) ผู้คนหันเหออกจากจารีตเดิมมาก ๗) ผู้คนมีความเห็นแก่ตัวหรือคำนึงถึงแต่ประโยชน์ของตนเป็นพื้นฐานของการเลือกและตัดสินใจ ๘) มีความเสื่อมโทรมทางทรัพยากรมนุษย์มาก ๙) การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสังคมระบบทุนนิยม ๑๐) บทบาทอันจำกัดของการศึกษา ๑๑) จุดอ่อนของกลไกทางการศึกษาในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ๑๒) ข้อจำกัดของการศึกษาในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเชิงพฤติกรรม ส่งผลให้นักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติได้รับรู้ และนำไปปฏิบัติโดยไม่สามารถแยกแยะว่าสิ่งไหนถูก สิ่งไหนผิดทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบจนทำให้เกิดปัญหาการขาดคุณธรรมจริยธรรม ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมามากมาย เช่น การแต่งกายล่อแหลม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร การใช้สินค้าฟุ่มเฟือยเหล่านี้ เป็นต้น

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกภายในและภายในประเทศ ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง^๓

การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีคุณธรรมจริยธรรมต้องเริ่มตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปจะได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขเนื่องจากเหตุผลที่ว่า ถ้าประชากรของประเทศมีคุณภาพคือ มีความรู้ ความสามารถ ความเฉลียวฉลาด มีความอดทน ขยันขันแข็งในการทำงาน มีวิจรรย์ญาณในการปรับเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายจิตใจ ตลอดจนมีคุณธรรม คือ เป็นผู้มีศีลธรรม ตลอดจนมีวัฒนธรรมระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความจงรักภักดีต่อชาติ

^๒กนกพรรณ บุญธรรม, “พฤติกรรมของครูในการปลูกฝังจริยธรรมให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๒), หน้า ๔.

^๓ราชกิจจานุเบกษา, **สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๔), หน้า ๓.

ศาสนา พระมหากษัตริย์และประชาชนไทยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สถาบันที่มีส่วนในการแก้ปัญหา พัฒนาสร้างเสริม และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็กนั้น คือ สถาบันการศึกษา^๔

การที่จะพัฒนาพลเมืองของประเทศให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพนั้นสิ่งสำคัญที่สุดก็คือการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพราะการศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศทั้งนี้เพราะความเจริญที่ปรากฏทั้งในด้านวัตถุและด้านคุณธรรมจริยธรรมในจิตใจของคนนั้นเป็นผลสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของคนในสังคมอันเกิดจากการอบรมบ่มนิสัยมาจากครอบครัวสถาบันการศึกษาตลอดจนได้รับกระบวนการขัดเกลาและปรากฏการณ์ทางสังคมที่ดีตั้งนั้นการจัดการศึกษาอบรมเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมก็ยิ่งมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นสำหรับการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายในอนาคต^๕

สถาบันพระพุทธศาสนากับการศึกษาได้มีความเกี่ยวเนื่องกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งการจัดการศึกษาของคณะสงฆ์ในพระพุทธศาสนาดำเนินการตามแนวไตรสิกขาโดยยึดถือหลักพระพุทธพจน์ คือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า มีความมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อให้ผู้ศึกษาประพฤติปฏิบัติตามดำรงรักษาและเผยแผ่พรหมจรรย์ อันเป็นระบบการดำเนินชีวิตตามหลักการแห่งพระธรรมวินัย โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น ๓ ชั้น คือ ชั้นปริยัติ เป็นการประกาศความจริงและข้อปฏิบัติทางกาย วาจา ใจ เป็นขั้นๆ เหมาะแก่เพศและอภยาศัยของบรรพชิตและคฤหัสถ์ ชั้นปฏิบัติ เป็นการฝึกอบรม กาย วาจา ใจ ตามหลักคำสั่งสอนและการบำเพ็ญสมาธิ เจริญภาวนา และชั้นปฏิเวธ เป็นการบรรลุถึงผลที่มุ่งหมาย ประดุจการเดินทางไปถึงสถานที่ปรารถนาได้ประสบสิ่งที่พึงพอใจ^๖

บทบาทของพระสงฆ์นั้น นอกจากเป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอนทางด้านศีลธรรมและจริยธรรม เป็นผู้นำทางด้านจิตใจอันเป็นการเผยแผ่ทั่วไปแล้ว ภารกิจหลักที่พระสงฆ์จะต้องกระทำก็คือ การจัดการศึกษาและให้บริการการศึกษาแก่ชาวบ้าน ทั้งในส่วนที่เป็นการศึกษาของพระภิกษุสามเณร สำหรับลูกชาวบ้านที่เข้ามาบวชเรียนและลูกชาวบ้านทั่วไปด้วย พระสงฆ์นอกจากจะต้องทำหน้าที่ของตนเองคือการศึกษาหาความรู้แล้ว ในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่สอนผู้อื่นด้วย กล่าวคือเป็นทั้งผู้เรียนและผู้สอน หรือผู้ให้การศึกษาและผู้รับการศึกษาในเวลาเดียวกันวัดเป็นสถานที่ศึกษาเล่าเรียน โดยมีพระสงฆ์เป็นผู้คอยถ่ายทอดศิลปะวิทยาการต่างๆ ตามที่ตนได้ศึกษาและเล่าเรียนมาให้กับชาวบ้าน

^๔ พงศ์ศักดิ์ จันทรสุนทร, **การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในระบบการศึกษาไทยท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคม**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๒), หน้า ๔.

^๕ อานันท์ ปันยารชุน, **การศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม**, (กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก, ๒๕๓๕), หน้า ๑.

^๖ กรมการศาสนา, **ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิชาการกองศาสนาศึกษา กรมการศาสนา, ๒๕๓๓), หน้า ๖๖-๖๗.

ตามความจำเป็นของคนในสังคมยุคสมัยนั้นๆ กล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาแบบสงเคราะห์จริงๆ ไม่มุ่งเน้นที่ผลกำไร เป็นการจัดการศึกษาแบบให้เปล่า^๗

สังคมไทยในยุคปัจจุบัน ได้เผชิญกับปัญหาสังคมมากมายอันเนื่องมาจากการเจริญทางด้านของเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ ซึ่งส่งผลให้สังคมไทยต้องเกิดปัญหามากมาย จังหวัดสุพรรณบุรีก็เป็นพื้นที่หนึ่งที่กำลังประสบปัญหา โดยความเจริญทางด้านของเทคโนโลยีเป็นสิ่งชักจูงให้เด็กนักเรียนที่กำลังเติบโตเป็นวัยรุ่นล่อลวงและเข้าถึงพฤติกรรมมีค่านิยมไม่ต่างจากเยาวชนในเขตเมือง ทำให้พฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่เบี่ยงเบนไปในทิศทางที่ไม่ดี และเกิดปัญหาเช่นเดียวกัน เช่น การมาโรงเรียนสาย ขาดเรียนหนีเรียน การทะเลาะวิวาท การดื่มสุรา และสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร เป็นต้น ถึงแม้ว่าครูพระสอนศีลธรรมและอาจารย์จะร่วมมือกันดูแลรับผิดชอบ และให้คำปรึกษาแก่นักเรียนก็ตาม แต่ปัญหาดังกล่าวก็ยังไม่ลดลง จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ถ้าวิเคราะห์กันอย่างถ่องแท้แล้ว จะพบว่าพฤติกรรมต่างๆ ของนักเรียนมีสาเหตุมาจากความเสื่อมถอยทางด้านคุณธรรมจริยธรรมทั้งสิ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมของการเรียนรู้เรื่องราวทางสังคม ได้มีการแสดงออกทางพฤติกรรมไปในทิศทางใด เพื่อแสวงหาความสำเร็จในหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมายอย่างจริงจัง โดยมีพระสงฆ์และครูอาจารย์ร่วมกันทำหน้าที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนในรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งเพื่อที่จะได้นำข้อมูลจากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ประกอบในการวางแผน ตลอดจนหาแนวทางส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่อื่นๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีพฤติกรรมเป็นไปตามที่ต้องการและพึงปรารถนาของสังคมและประเทศชาติสืบต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

^๗พระราชวรมนี (ประยุทธ์ ปยุตโต), การศึกษาของคณะสงฆ์: ปัญหาที่รอทางออก, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง, ๒๕๒๙), หน้า ๒.

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี มีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาตามจริยธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนรวม ๔ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ความจริงใจซื่อตรง ๒) ด้านความเมตตากรุณา ๓) ด้านความกตัญญูกตเวที ๔) ด้านความมีระเบียบวินัย^๔

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพผู้ปกครอง ระดับชั้นเรียนและระดับผลการเรียน

๒. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความคิดเห็นของของนักเรียนที่มีต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี รวม ๔ ด้าน ประกอบด้วย

๑) ด้านความจริงใจซื่อตรง

๒) ด้านความเมตตากรุณา

^๔กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม, จริยธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๔-๕.

๓) ด้านความกตัญญูกตเวที

๔) ด้านความมีระเบียบวินัย

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งสิ้น ๕ โรงเรียน มีจำนวน ๑,๒๘๘ คน^๙

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๕ แห่ง ประกอบด้วย

๑) โรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา ๕

๒) โรงเรียนบ่อสุพรรณวิทยา

๓) โรงเรียนบางลี่วิทยา

๔) โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา

๕) โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีคิดเห็นต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

^๙สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๙, ข้อมูลนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.bangli.ac.th/weblink4.html> [๕ มิถุนายน ๒๕๕๘].

สมมติฐานที่ ๕ นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในทางที่เจริญขึ้น หรือการคลี่คลายไปในที่ดีขึ้นโดยการเปลี่ยนแปลงนั้น มีกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

๑.๖.๒ คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง คุณงามความดีที่เป็นธรรมชาติซึ่งจะก่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อตนเองและสังคม หากประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจะทำให้เกิดสภาพคุณงามความดีทางจิตใจรวมทั้งยังเป็นหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่ควรนำไปประพฤติปฏิบัติ ต่อบุคคลหรือในสถานการณ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

๑.๖.๓ การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีมุมมองต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน อันได้แก่ การทำหน้าที่อบรมสั่งสอน หรือการถ่ายทอดความรู้ การฝึกนิสัย ตลอดจนถึงการสร้างความมั่นคงทางจิตใจ ในลักษณะที่ชี้ให้เห็นถึงการประพฤติปฏิบัติความดีทั้งต่อตนเองและสังคม ให้แก่เด็กและเยาวชนนำไปประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และทำให้มีการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

๑.๖.๔ พระสงฆ์ หมายถึง พระสงฆ์ที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เท่านั้น

๑.๖.๕ นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เท่านั้น

๑.๖.๖ ความจริงใจซื่อตรง หมายถึง พระสงฆ์มีการแนะนำให้ความรู้อธิบายความหมายของความจริงใจซื่อตรง พระสงฆ์มีการแนะนำและเป็นตัวอย่างในเรื่องการพูดโดยยึดหลักของความจริง พระสงฆ์มีการแสดงออกด้วยความจริงใจเวลาทำการเรียนการสอน พระสงฆ์ให้การแนะนำให้ความรู้แก่นักเรียนในเรื่องความประพฤติตนด้วยความจริงใจซื่อตรงทั้งต่อตนเองและสังคม พระสงฆ์เป็นแบบอย่างและแนะนำนักเรียนให้พูด โดยยึดถือความถูกต้องว่าจะเกิดประโยชน์อย่างไร พระสงฆ์มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมเรื่องความจริงใจซื่อตรงพร้อมแนะนำเสนอแนะเพิ่มเติม

๑.๖.๗ ความเมตตากรุณา หมายถึง พระสงฆ์แนะนำให้เข้าใจความหมายของความเมตตากรุณาที่เข้าใจง่าย พระสงฆ์สั่งสอนและเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนให้รู้จักการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบ่งปัน พระสงฆ์แนะนำและเป็นแบบอย่างในเรื่องการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้อื่นทุกครั้งที่มีโอกาส พระสงฆ์ให้

คำแนะนำแก่นักเรียนให้รู้จักความมีเมตตากรุณาต่อเพื่อนในห้องเรียนและคนในสังคม พระสงฆ์ให้คำแนะนำการแสดงออกด้วยความเมตตาเวลาทำการสอน พระสงฆ์ให้คำแนะนำและเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนในเรื่องการรู้จักสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อผู้อื่น

๑.๖.๘ ความกตัญญูกตเวที หมายถึง พระสงฆ์ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องของความหมายของความกตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณ พระสงฆ์แนะนำและเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนให้แสดงความดูแลพ่อแม่ผู้ปกครองเมื่อท่านเจ็บป่วย พระสงฆ์แนะนำและเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนให้ปฏิบัติต่อผู้มีพระคุณด้วยความจริงใจทั้งต่อหน้าและลับหลัง พระสงฆ์แนะนำสั่งสอนนักเรียนให้เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่และคุณครูอย่างเคร่งครัด พระสงฆ์แนะนำแก่นักเรียนเมื่อกลับถึงบ้านให้ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านอย่างสม่ำเสมอ พระสงฆ์สั่งสอนและเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนให้ดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ที่มีอุปการคุณ

๑.๖.๙ ความมีระเบียบวินัย หมายถึง พระสงฆ์แนะนำสอนให้ความรู้ในเรื่องระเบียบวินัย พระสงฆ์ตักเตือนเสนอแนะแก่นักเรียนเรื่องการแต่งกาย เพื่อความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน พระสงฆ์แนะนำแก่นักเรียนให้รู้จักขออนุญาตก่อนออกนอกห้องเรียนหรือนอกโรงเรียน พระสงฆ์แสดงออกเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนเรื่องการรักษาเวลา รักษาระเบียบวินัยเมื่ออยู่ในโรงเรียน พระสงฆ์เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนเรื่องการรักษาความสะอาดเรียบร้อยในโรงเรียน พระสงฆ์แนะนำให้ความรู้แก่นักเรียนเรื่องการไม่ก่อการทะเลาะวิวาท หรือสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมในศึกษาอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

๑.๗.๓ ทำให้ทราบแนวทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

๑.๗.๔ ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี